

1. UVOD

U današnjem društvu zanemaruje se kriterijum čovečnosti koji proizlazi iz toga da je čovek sam najznačajniji pokretač sopstvenog razvoja kao i razvoja društva uopšte.

Dakle, u takvom društvu, u kom je najvažniji kriterijum vrednovanja čoveka njegova produktivnost i stečeno znanje, svi oni koji manje proizvode i raspolažu sa manje znanja, manje su vredni. Tako osobe sa teškoćama u razvoju postaju marginalizovane, bez mogućnosti ostvarivanja osnovnih ljudskih prava. Zbog toga je nužno menjati postojeću hijerarhiju vrednosti. Taj proces se odvija u različitim zemljama različitim tempom. Zavisí od ekonomske moći i naučnih dostignuća, ali najviše od prevlađujućih kulturnih obrazaca koji se odnose na značenje pojedinca i poštovanje ljudskih prava.

Da bi u jednom društvu svaki pojedinac imao jednaka prava i mogućnosti bez obzira na individualne različitosti, neophodno je prisvojiti model inkluzije koji predstavlja jedno od sredstava za postizanje tog cilja. Preduslov modela, ali i njegova posledica je promena ličnih stavova. Stavovi prema osobama sa teškoćama u razvoju, kao uostalom i stavovi prema svim manjinskim grupama, nisu urođeni, nego su naučeni kroz predrasude i neznanje drugih. Menjanje stavova složen je i dugotrajan proces koji se velikim delom zasniva i na iskustvu. Dakle, ako želimo da se stavovi društva promene treba stvarati uslove u kojima će doći do interakcije između osoba sa i osoba bez teškoća u razvoju. Prvi korak ka tome trebalo bi da bude uključivanje dece sa posebnim potrebama u redovni sistem vaspitanja i obrazovanja.

Inkluzivno obrazovanje, iako se često odnosi na decu sa smetnjama i teškoćama u razvoju, odnosi se na svu decu, naglašavajući njihov marginalizovani deo, ističe potrebu da se obrazovanje prilagodi njihovim razvojnim karakteristikama.

Inkluzija sama po sebi ne podrazumeva izjednačavanje svih ljudi, nego uvažavanje različitosti svakog pojedinca. U tome i jeste njena vrednost, jer nam kroz razvoj opšte tolerancije prema individualnim razlikama i potrebama omogućava širenje saznanja, obogaćivanje iskustava i razvoj čovečnosti. Inkluzija svakom pojedincu pruža mogućnost odlučivanja o sopstvenom životu i preuzimanja odgovornosti.

2. DEFINISANJE POJMA INKLUZIJE

Pod pojmom inkluzivno obrazovanje, u širem smislu, podrazumeva se da sve osobe, bez obzira na pol, nacionalno, versko i socio-ekonomsko poreklo, sposobnosti i zdravstveno stanje, budu potpuno uključene u društveni život. U ovom radu, govoriću o inkluziji u užem smislu, odnosno o obrazovanju dece sa teškoćama i smetnjama u razvoju.

Pojmu inkluzije je prethodio pojam integracije, i ova dva pojma se u praksi često koriste kao sinonimi iako za to nema osnovanih razloga, obzirom da se ti pojmovi razlikuju u veoma bitnim karakteristikama:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com